

چالش‌های پیش رو در مدیریت و جلوگیری از مالتیپل اسکلروز با استفاده از ویتامین دی

محمد علی صحرائیان

دانشیار بیماری‌های مغز و اعصاب، مرکز تحقیقات ام اس، انستیتو علوم اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی تهران

مقدمه: مطالعات اخیر فهم ما را در اثرات ویتامین دی بر روی روند بیماری زایی مالتیپل اسکلروز تغییر داده است. کمبود ویتامین دی یکی از رایج‌ترین یافته‌ها در بیماران مبتلا به ام اس می‌باشد. همچنین ارتباط آن با پیشرفت بیماری، تشدید و گسترش آن یک موضوع بحث برانگیز است. هنوز در طی عملیات بالینی روزانه، کاملاً واضح نیست که ویتامین دی نقش اساسی در مدیریت ام اس داشته باشد.

روش: در این مطالعه برخی اثرات ویتامین دی در بیماری ام اس را بررسی کردیم.

نتایج: تا کنون هیچ‌گونه کارآزمایی کنترل شده‌ای در جهت بررسی این که آیا ویتامین دی دارای فواید برای بیماران که دچار بیماری‌های از دست دادن میلین شده‌اند، دارد یا خیر؟، انجام نشده است. برخی نتایج معکوس هم با مطالعاتی کوچک بدست آمده است. داده‌های در دسترس نشان می‌دهد که ریسک ام اس در سطوح 2000-4000 کاهش می‌یابد. که به طور متوسط می‌توان با تجویز 100nmol/l بالای 25-hydroxy vitamin D3 سرمی به این غلظت دست یافت. D3 از ویتامین IU/day همچنین تجویز ویتامی دی بدون خطر و کم هزینه خواهد بود. ولی این یافته بر اساس کارآزمایی‌های کنترل شده با دارونما که در چند مرکز مختلف به صورت راندوم انجام می‌پذیرد، صورت نگرفته است و اثرات طولانی مدت آن مشخص نشده است. بسیاری از محققین معتقدند که هنگامی شواهدی در جهت کارایی این دارو وجود داشته باشد می‌توان از ویتامین دی همراه با سایر درمان‌های دارویی استفاده کرد. اگر همه بیماران ام اس به خاطر اینکه "سودمند است و عارضه‌ای ندارد" ویتامین دی دریافت می‌کنند، دیگر نمیتوان کارایی و عدم کارایی درمان را اثبات کرد. سوالات زیر در رابطه با ویتامین دی هنوز وجود دارد.

چه کارهایی در عملیات بالینی باید صورت گیرد؟

چه موقع اندازه‌گیری شود؟

چگونه اندازه‌گیری شود؟

چه موقع شروع شود؟

چه موقع پایان یابد؟

نتیجه‌گیری: ضمن منتظر ماندن برای نتایج مطالعات آینده، پیشنهاد می‌کنیم که تجویز محتاطانه ویتامین دی در بیماران صورت گیرد. CNS ام اس در جهت کاهش گسترش التهاب در

واژه‌های کلیدی: ویتامین دی، ام اس